

[Fogh Rasmussen]

led økonomiske tab, hvis selskabet allerede var insolvent på det tidspunkt, da garantien blev vedtaget? Kan ministeren ikke bekræfte, at sådan er retstilstanden?

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal blot sige om hr. Fogh Rasmussens betragtninger om dette responsum, som jeg vel kan afdramatisere lidt ved at sige, at det er en vurdering fra et advokatfirma, givet til SF i form af et privat brev til mig, at jeg har ingen anelse om, hvorvidt dette advokatfirma er af den opfattelse, at der her er tale om et egentligt juridisk responsum, som måtte være egnet til fremlæggelse i Ekstra Bladet. Det er som sagt ikke os, der har offentliggjort det. Der står ganske rigtigt det, som er citeret i Ekstra Bladet i dag, og netop derfor har det været magtpåliggende for os i påtegningen til aktstykket at få en garanti for, at aktstykket ikke træder i kraft, medmindre bebyggelserne kan videreføres som almennyttigt byggeri uden tab for beboerne. Det vil sige, at efter vores opfattelse må det her naturligvis ikke kunne udløse de huslejeforhøjelser, som de pågældende jurister på det meget spinkle grundlag, der forelå på det tidspunkt, så som en mulighed. Men jeg tror ikke, man skal opfatte dette papir som et autoritativt juridisk responsum, som giver svaret på alle problemerne i denne sag; sådan har jeg aldrig opfattet det, og sådan tror jeg aldrig det har været tænkt fra de pågældendes side.

Dræbye (RV):

Boligministeren argumenterer omkring omkostningerne ved dels den løsning, som aktstykket er et udtryk for, dels en alternativ løsning, hvorefter Handelsbanken i realiteten blev tvunget til at overtage grundene. Men boligministeren sammenligner de to alternativer ud fra forudsætninger, som er gunstige for den valgte løsning i det ene tilfælde og meget ugunstige for alternativet i det andet tilfælde. Men det er samtidig forudsætninger, som overhovedet ikke hænger sammen.

Hvis boligministeren nemlig skal have ret i, at garantiordningen ikke vil koste staten ret mange penge, forudsætter det betydelige, jeg havde nær sagt meget betydelige, jordprisstigninger, men så kan boligministeren heller ikke samtidig argumentere med, at staten ville lide tab i selskabsbeskatningen ved,

at Handelsbanken overtager jorden, idet salgsavancerne jo så ville gå til beskatning, og da de ved stigende jordpriser ville være meget store, vil det tab, som man umiddelbart får registreret, meget hurtigt blive udlignet af øgede selskabskatteindtægter på et senere tidspunkt.

Hvis boligministeren derfor vil have, at disse regnestykker skal være troværdige, må han fremlægge dem for udvalget konkret. Det har han haft rig lejlighed til, fordi det jo er regnestykker, som udvalget har interesseret sig ikke så lidt for. Vi har ikke fået konkrete alternative vurderinger, og det tror jeg er forårsaget specielt af ét bestemt forhold, nemlig at hvis man vælger forudsætninger, som er ugunstige for Handelsbankens overtagelse af grundene, vil det resultere i meget store statslige tab efter garantiordningen.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg er bekendt med, at der blev udarbejdet et responsum om SV-regeringens garantier til B&W. Jeg er imidlertid ganske tryk for, at der ikke vil blive gjort ministeransvar gældende i praksis, når det på forhånd meget klart er tilkendegivet over for finansudvalget, at selskaberne i dag er insolvente; og at kun garantien kan gøre dem solvente, og kun hvis alt i øvrigt – dokumenteret af en statsautoriseret revisor – viser, at de efter garantien vil være solvente, vil garantien blive givet. Derfor, selv om hr. Fogh Rasmussen siger, der er et personligt ansvar, tager jeg risikoen.

Det næste problem er regnestykkerne, som hr. Dræbye var inde på, og det er jo rigtigt, som hr. Palle Simonsen sagde, at her er der tale om skøn og modsatrettede tendenser, man kan ikke sige, hvordan det ender. Der er jo ikke bare tale om jordprisstigninger i almindelighed, hvis staten skal klare sig ud af det her uden tab. Der er også tale om, at man rent faktisk vil anvende de pågældende områder til bebyggelse, og der er tale om, at man også skal ændre udnyttelsesgraderne. Derfor er der ingen, der rigtig kan sige, hvad det er, der sker, og afgørende for os har været, at vi har prøvet en masse forskellige løsninger. Vi har arbejdet politisk med denne sag siden 1979-80, og nu er vi nået frem til noget, der formentlig kan skabes enighed om, og lad os så holde fast ved det. Så er det klart, at der er mange argumenter, der må